

Skriftlig fremsættelse (22. oktober 1997)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side af 22. april 1996.

(Beslutningsforslag nr. B 12).

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Aserbajdsjan på den anden side af 22. april 1996.

(Beslutningsforslag nr. B 13).

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Georgien på den anden side af 22. april 1996.

(Beslutningsforslag nr. B 14).

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen om oprettelse af et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Usbekistan på den anden side af 21. juni 1996.

(Beslutningsforslag nr. B 15).

Formålet med aftalerne er at styrke såvel de økonomiske som det politiske samarbejde mellem EU og de fire lande. Aftalerne bygger på respekten for de demokratiske principper samt menneskerettighederne som et væsentligt element. Såfremt en af parterne misligholder aftalernes forpligtelser – og altså også forpligtelsen til at respektere menneskerettighederne – giver aftalerne den anden part mulighed for at træffe passende foranstaltninger.

Partnerskabs- og samarbejdsaftalerne er mindre vidtgående end EU's associeringsafta-

ler med en række øst- og centraleuropæiske lande – også kaldet Europa-aftaler. Associeringsaftalerne giver mulighed for at blive medlem af Den Europæiske Union på lidt længere sigt. Dette perspektiv er ikke indholdt i partnerskabs- og samarbejdsaftalerne.

Aftalerne omfatter en klar politisk del, der bevirker, at disse aftaler tydeligt adskiller sig fra aftalerne om handel og handelsmæssigt samarbejde, og en anden mere økonomisk og handelsmæssig del. Med aftalerne etableres en politisk dialog mellem parterne, som har til formål at styrke forbindelserne mellem landene og Den Europæiske Union, befordre en større overensstemmelse i holdningerne til internationale spørgsmål af fælles interesse og således øge sikkerheden og stabiliteten og fremme landenes fremtidige udvikling. Aftalerne giver mulighed for en tilnærmelse af de fire landes økonomiske, finansielle og handelsrelaterede politik til europæisk politik på disse områder. Samtidig præciseres samarbejdet om beskyttelse af menneskerettighederne i overensstemmelse med folkeretten og OSCE-principperne.

Kommissionen har indgået interimsaftaler med samtlige fire lande. Interimsaftalen sætter de handelsrelaterede dele af partnerskabs- og samarbejdsaftalen i kraft indtil den nationale ratifikation af denne er afsluttet.

Når den nationale tiltrædelse er gennemført, og Europa-Parlamentet har afgivet en samstemmende udtalelse, vil medlemslandene skulle bekræfte, at EU kan foretage den samlede tiltrædelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen. Dette vil ske i forbindelse med en beslutning i Rådet, der skal træffes med enstemmighed.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til forslagene, og idet jeg kan tilføje, at tiltrædelse ikke vil medføre udgifter, skal jeg tillade mig at anbefale dem til det høje Tings velvillige behandling.